

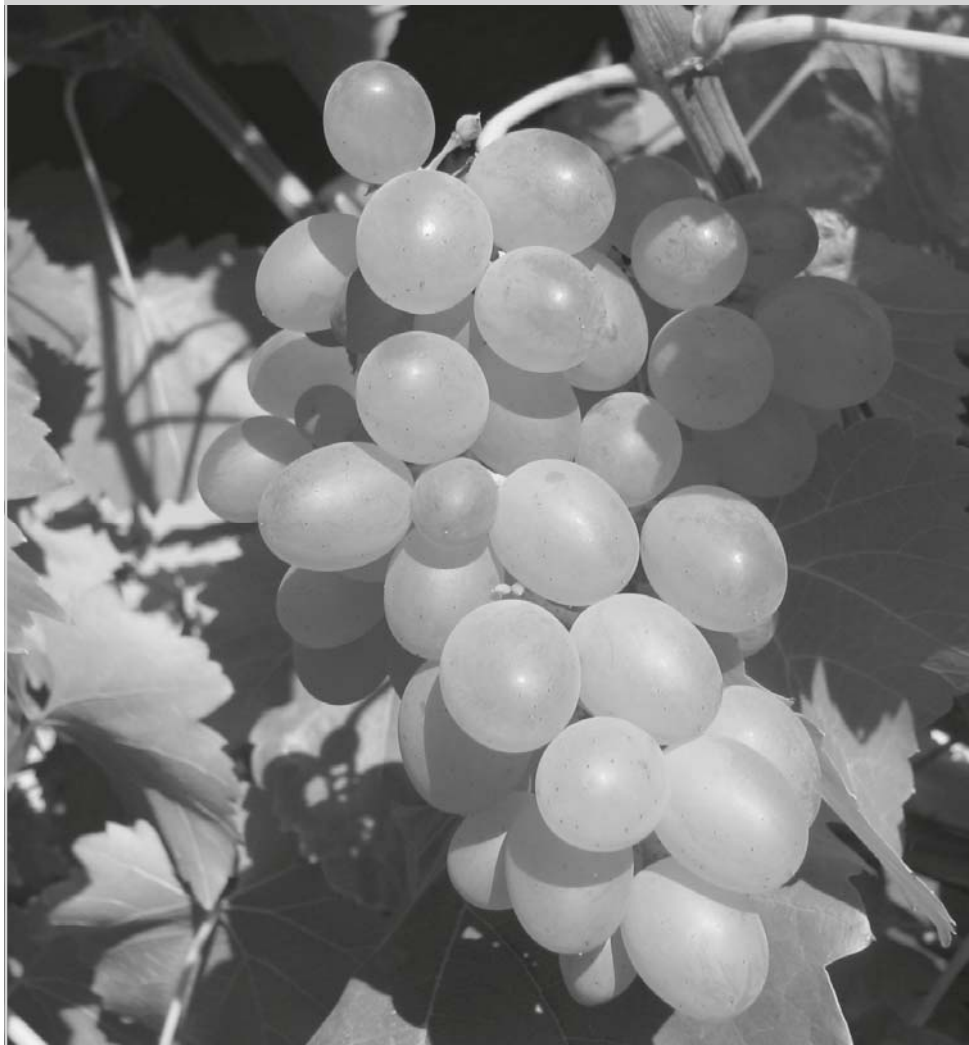

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XX.

ČÍSLO 9

SEPTEMBER 2012

**Pomôžme charite - Rozhovor s karmelitánom Dušanom
Mágiou sa obraciame k diabliovi - Splnené veštby
Prvé prikázanie desatora - Bl. Johannes von Nepomuk**

Nebudeš mat' iných Bohov okrem mňa

Ked' sa pýtam ľudí, čo znamená toto prikázanie, väčšinou nevedia, čo majú odpovedať. Alebo vravia, že v ňom ide o to, aby sme neprešli k budhizmom, moslimom či k nejakému inému náboženstvu.

To je síce pravda, ale náš nebeský Otec nám týmto prikázáním určite chcel povedať oveľa viac. Ak je pravé, tak je tiež istotne najdôležitejšie pre náš život.

Po čase prázdnin prichádza čas školy - a to nie len pre deti a študentov, ale aj pre každého jedného z nás. Prichádza čas Ježišovej školy, kedy nás on sám chce učiť, kde sa ešte v našom živote klaniame nejakým cudzím Bohom.

Verím, že aj toto číslo nášho farského časopisu nám pomôže úspešne sa rozbehnúť v tomto nádhernom štúdiu.

Ján Kraus, kaplán

Foto: sxc.hu by hisks

Jubileum sestry Bernadety

Sestrička Bernadeta Pánčiová z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta - satmárok - vo Vrícku, ktorú mnohí nazývajú slovenskou Matkou Terezou, si pripomenula v auguste tohto roku 65 rokov od prvých sľubov.

Sestra Bernadeta sa narodila 12. júna 1924. Počas svojej životnej kalvárie dokázala skutočnú vernosť lásky k Bohu.

Pri našej návšteve vo Vrícku nám sestru Bernadetu priviezla na vozíčku sestra Editka. Z Bernadetiných

úst boli pre nás adresované slová: „Dbaj, aby si vždy stál pri svätosti a svätosť pri tebe!“

Sestra Alica nám pútavo porozprávala mnohé zážitky z ciest do Lúrd.

Veď len Prievidza má viac ako tisíc členov Rodiny Nepoškvrnenej, ktorej hlavným cieľom je láska k Trojedinému Bohu a šírenie úcty k Nepoškvrnenej Panne Márii. Prostriedkom na to je i modlitba posvätného ruženca obetovaná za chorých a trpiacich.

Členovia Rodiny Nepoškvrnenej sú duchovne spojení o 15:00 hod. modlitbou pod krížom a prispievajú do časopisu Rodina Nepoškvrnenej.

Zúčastňujú sa každé dva roky púte do Lúrd, ktorú usporadúva táto veľká rodina sestier pre chorých a trpiacich. Nazýva sa „Púť lásky vlakom“.

Aj redakcia Bartolomeja sa pripája ku gratuláciám sestričke Bernadete, ale i Kongregácii milosrdných sestier sv. Vincenta - satmárov, ktoré tento rok slávia 170. výročie svojho založenia.

Text a foto: Anka G. V.

Pomôžme charite bezúročnou pôžičkou

Rímskokatolícka cirkev: farnosť Prievidza-mesto a Charita - dom sv. Vincenta, n.o. v Prievidzi žiadajú dobrodincov o pomoc vo forme bezúročnej pôžičky na dobu jeden rok.

Úprava nových priestorov charity, v ktorých chceme už čoskoro prevádzkovať denné centrum s výdajom jedla a v zimných mesiacoch aj nocľaháreň pre ľudí bez domova, vyžaduje vyšší objem finančných prostriedkov než sme pôvodne plánovali. Charita už vyčerpala finančné prostriedky určené na investičné účely pre rok 2012 a na dokončenie a spustenie prevádzky nových priestorov potrebuje ešte približne 5 000,-€. **Preto žiadame dobrodincov o netradičnú finančnú pomoc vo forme bezúročnej pôžičky na jeden rok.**

Pôžičku Charita - dom sv. Vincenta, n.o. dokáže splatiť do jedného roka, prípadne i skôr, keďže dnes už vieme, že v priebehu roka nám budú poukázané finančné prostriedky z niekoľkých stabilných zdrojov.

Ak môžete a máte záujem charite takýmto spôsobom pomôcť, kontaktujete správcu farnosti a dekana Martina Dada, alebo priamo riaditeľku Charity Milana Petráša na tel. č. 0905 166 571. Keďže zriaďovateľom Charity je Farský úrad, Prievidza-mesto, stáva sa aj ručiteľom a garantom pôžičky.

Voprd ďakujeme za vašu pomoc!

RKFU; foto -av-

Jakubčatá navštívili Prievidzu

V sobotu 25. augusta obohatili večernú svätú omšu (i nasledujúcu hodinu) v kostole u piaristov členovia spoločenstva Jakubčatá. Toto spoločenstvo tvoria Slováci študujúci či pracujúci v Brne a stretávajúci sa v brnenskej Farnosti sv. Jakuba. Ich program bol súčasťou podujatia Something more... tour, počas ktorého navštívili desiatku slovenských miest. Skladal sa z koncertnej časti i zo svedectiev členov spoločenstva.

Kto štedro seje, štedro bude žat' (2 Kor 9,6)

Svätý Pavol týmito slovami povzbudzoval farníkov v Korinte, aby sa nebáli finančne pomôcť bratom v Jeruzaleme, ktorí prežívali núdzu. Povzbudzoval ich, aby sa nebáli dať z toho, čo majú - že náš nebeský Otec má moc požehnať ich, aby im nič nechýbalo a aby mali vo všetkom úplný dostatok.

Ja by som po čase prázdnin chcel svedčiť o tých, ktorí opustili strach o to, či im náhodou niečo nebude chýbať, ale podporili diela, ktoré sme v našej farnosti robili - sústreďenie Bartolomejčiat, denné tábory a spoločné popoludnie po Mariánskej púti.

Ďakujeme teda spoločnosti Nestlé, ktorá darovala sladkosti, mäsiarstvu Cuore na Zapotôčkach, ktoré darovalo svoje mäsové výrobky, chorým z našej farnosti, ktorí poctivo obeťovali svoje modlitby a utrpenia, a mnohým ostatným, ktorí prispeli či už modlitbami, finančne, darčekom, potravinami, alebo pomocnou

rukou. Rád by som spomenul najmä jeden príklad, ktorý mňa osobne veľmi povzbudil.

Počas denného tábora som bol nútený ísť do banky a vybaviť nečakanú zmenu na svojom účte. Ako som tak čakal na potvrdenie mojej žiadosti, pani úradníčka sa ma vypytovala na moje zamestnanie. A tak sme sa dostali k tomu, že sa veľmi ponáhľam, pretože som kňaz a robíme s mladými tábor pre deti.

Keď pani úradníčka išla za svojou vedúcou po potvrdenie, muž, ktorý sedel pri vedľajšom okienku, mi podal 50 € so slovami „Nech pravá ruka nevie, čo robí ľavá“.

Akými rôznymi spôsobmi si náš Boh dokáže nájsť svojich pomocníkov... Teším sa, keď v nebi budem môcť vidieť, čo všetko zožali títo ľudia za svoju štedrosť.

Prajem nám všetkým, aby sme mali také štedré srdce, ako má náš Boh.

Ján Kraus, kaplán, foto: -mm-

Boj proti hladu pomáha na Haiti a Hondurase

Vincentská rodina organizuje 6. ročník celoslovenskej verejnej zbierky **Boj proti hladu na pomoc chudobným na Haiti a Hondurase**. Haiti a Honduras sú dve najchudobnejšie krajiny Latinskej Ameriky. Väčšina ľudí v týchto krajinách trpí extrémnou chudobou.

Pomôcť misijným dielam na Haiti a Hondurase môžete **modlitbou**, poslaním **darcovskej SMS v tvare DMS VINCENT** na číslo **877** do 31. októbra 2012. (Cena darcovskej SMS je 1 €), alebo **kúpou medovníkového srdiečka** od dobrovoľníkov počas aktívnej kampane, ktorá trvá do 30. septembra 2012. Prispieť môžete aj na číslo účtu **20286026/6500**, s variabilným symbolom 2012.

Boj proti hladu

Dva a pol roka po zemetrasení je situácia na Haiti naďalej náročná. „Na vidieku sú miesta, kde ľudia musia prejsť veľké vzdialenosti, aby si priniesli vodu. Stav ciest stále spôsobuje ťažkosti pre prevážanie poľnohospodárskych produktov,“ píše v liste z Haiti Sestra Gladys Orjuela, dcéra kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul. „Darcovia, ako napríklad i vy, nám pomáhajú podporovať službu, aby sme mohli odpovedať na potreby stravovania, zdravia, výchovy, vzdelávania a ubytovania ako i podporiť úsilie, aby ľudia boli zodpovednými za ich vlastný rozvoj formou vytvárania drobného predaja, a tým sa stávali samostatnými,“ dodáva.

Z tohtoročnej zbierky budú druhy raz podporené aj aktivity slovenskej misie na Hondurase. Pôsobí v zostalej oblasti Colon, v diecéze Trujillo, vo farnosti Sangrelaya. Misiónári plánujú poľnohospodárske projekty v niekoľkých dedinách, vytvorenie a prevádzkovanie krajčírskych dielne pre slobodné matky a týrané ženy a mnohé iné aktivity.

Čistý výnos zbierky od jej vzniku v roku 2007 do vyhodnotenia ročníka 2011 bol spolu **1 322 406,78 €** (39,8 milióna Sk). To sa podarilo aj vďaka tomu, že všetci organizátori zbierky na Slovensku sú dobrovoľníci a na účel zbierky tak putujú všetky vyzbierané peniaze.

Aj touto cestou chceme dobrodincom vysloviť úprimné Pán Boh zaplat' a požehnaj za pomoc na tomto spoločnom diele.

-av-, foto archív BPH

Informácie o pripravách k prijatiu sviatostí

Študenti stredných škôl, ktorí sa chcú pripravovať na sviatosť birmovania, nech sa prídu osobne prihlásiť na farskom úrade (Mariánska ulica č. 4) do konca septembra 2012.

Do konca septembra je ešte možné prihlásiť sa na kurz prípravy k prijatiu sviatostí pre dospelých, ktorí by chceli pristupovať k Eucharistii a sviatosti zmierenia, ale nemajú prvé sv. prijímanie z detstva, aj pre tých dospelých, ktorým chýba svia-

tosť birmovania. Zároveň sa otvára aj príprava katechumenov, teda príprava pre tých, ktorí majú 14 a viac rokov a chcú sa stať kresťanmi a prijať krst a ostatné iniciačné sviatosti.

Birmovanci, ktorí začali prípravu v minulom roku, budú mať prvé stretnutie po prázdninách 16. septembra 2012 o 10:00 na fare.

RKFU PD-mesto, -av-

Dnes na slovíčko s naším rodákom, bosým karmelitánom Dušanom Máriou od Božieho Milosrdenstva (Dušanom Hrickom)

Aj mlčanie je modlitbou

Keď sa pred viacerými rokmi blížili Vianoce, v prievidských kostoloch kňazi oznamovali, že betlehemske svetlo privezené až z Betlehema priniesú na určené miesta naši skauti. Na sídlisku Sever pri obchode nás čakali tiež. Bol medzi nimi i Dušan. Usmiaty, spokojný. Sotva ho bolo vidieť spod zimnej čiapky. Bol šťastný, že mohol ľuďom priniesť radosť a spoločnú modlitbu po zasviatení kahančekov. Keď mu niektorí oznámili, že si nebudú môcť prísť prevziať svetlo, priniesol ho aj s bratom Lukášom až k ich príbytkom. Pokorný, nenápadný, zaujímavý. „Čo len z toho chlapca bude?“ húpali poniektorí. Taký bol náš skaut Dušan Hricko (31), ktorého si Pán zavolať do svojej vinice. Jeho primičnú svätú omšu sme v Prievidzi slávili 9. júna 2012.

Páter Dušan, kde si sa narodil, chodil do školy?

Narodil som sa v roku 1981 rodičom Márii a Dušanovi v nemocnici v Bojniciach. Mám ešte dvoch súrodencov. Základnú školu som navštevoval na Ulici Nováckeho, tam, kde teraz sídli mestská polícia. Strednú školu som navštevoval na SOU Kalinčiaka v odbore cukrár. Maturitu som dosiahol v odbore cukrár - pekáč v Banskej Bystrici.

Môžeš nám rozpovedať svoj príbeh obrátenia?

Bolo to na konci piateho ročníka základnej školy, keď sme dostali kartičku, či chceme navštevovať z povinných predmetov etickú výchovu, alebo náboženstvo. Ja som si vybral náboženstvo. Ale nemyslite si, že už od tej chvíle som bol super. Nie, nie: ja som si vybral náboženstvo preto, aby som mal voľnú hodinu a aby ma učil niekto iný ako naši učitelia.

Katechétom bol páter Alojz Orlický, ktorý ma zaujal. V mojich očiach stúpol ešte viac, keď raz, asi v marci, prišiel na náboženstvo a na tabuľu napísal dátum 12. 6. Bol to pre mňa šok a vo svojom vnútri som sa pýtal, ako je možné, že vie dátum mojich narodenín. Ale on povedal: „Tí, ktorí ešte neboli na prvom svätom prijímaní, budú mať možnosť ísť v tento deň.“

Vo mne sa prebudila taká túžba, že po skončení hodiny som zostal pri pátrovi a povedal som mu: „Páter, aj ja chcem ísť na sväté prijímanie, ale nie som pokrstený. Veľmi po tom túžim.“

Čo ovplyvnilo tvoje rozhodnutie pre rehoľný život?

Túžby, ktoré som v sebe rozoznával. Bolo ich päť: samota, mlčanie, spoločnosť, z modlitby vychádzajúca práca, úcta k Panne Márii. A Karmel toto všetko v sebe má.

Priblíž čitateľom vašu rehoľu - kto bol jej zakladateľom, reformátorom?

K počiatkom sa musíme vrátiť do 12. storočia, keď sa vojaci po prehratej štvrtej križiackej výprave rozhodli zostať na vrchu Karmel a tam bojovať o Svätú zem modlitbou a pôstom. Potom poposil patriarchu Jeruzalema sv. Alberta, aby im napísal regulu, podľa ktorej už žili, ale aby to bolo právne na papieri.

Títo prví bratia žili ako pustovníci, ale kvôli Turkom museli utiecť z Karmelu do Európy. Z pustovníkov sa zmenili na rehoľu žobrákov. Až do 16. storočia, keď sv. Terézia od Ježiša (poznáme ju aj pod menami Terézia Avilská alebo Terézia Veľká, sviatok má 15. 10.) dostala veľkú túžbu založiť malý kláštor sestier, ktoré by žili podľa pôvodnej reguly sv. Alberta. Nie všetkým sa to páčilo, preto sa oddelili a do pomenovania karmelitánky pridali ešte prídavné meno bosé, čo znamená reformované, alebo tie, ktoré sa vrátili k základu.

Sestry sa zreformovali presne pred 450 rokmi. Konkrétne 24. 8. 1562, na sviatok sv. Bartolomeja, bola odslúžená prvá svätá omša v reformovanom kláštore. Náš rád bosých karmelitánov povstal o šesť rokov neskôr v roku 1968 v dedinke Duruelo. Takže našou reformátorkou je Terézia od Ježiša.

Prekvapil si svojich najbližších týmto rozhodnutím?

Myslím si, že ani nie, pretože som ich na to pomaly pripravoval tým, že som odišiel z domu a pracoval som v krásnom meste Prešove (kto ho ešte nevidel, nevie, čo stratil).

Kto ťa formoval a bol ti vzorom v príprave na uskutočnenie povolania?

Ťažká otázka. V každej etape to bol niekto iný.

Ktorí sú tvoji obľúbení svätci a v čom ich chceš nasledovať?

Terézia od Dietťa Ježiša a Svätej Tváre (Terezka Ježiškova) - v malej ceste dôvery, Bakhita - v nádeji, aj keď iní hovoria, že to nezvládneš, Faustína - v dôvere a milosrdenstve.

Máš svoju osobnú modlitbu, s ktorou by si sa chcel s nami podeliť?

Sv. Terézia od Ježiša povedala: „Modlitba, to nie je nič iné ako dôverný rozhovor s tým, o ktorom viem, že ma miluje.“ Ak si toto uvedomím, tak aj mlčanie je modlitbou.

Poľsko, kde si študoval, je nám blízka krajina. Ako si sa zžil s poľskou mentalitou, jazykom, duchovnosťou?

Ako vidíte, keď rozprávam, mám už prízvuk poriadne poľský... Prežil som tam pekných sedem rokov. Mentalitou sme si s Poliakmi veľmi blízki, ale musím priznať, že jednu vec som im závidel: už ako malé deti dokážu rozprávať o svojej histórii.

Ako vnímaš rozdiel medzi veriacimi a neveriacimi ľuďmi?

Vidím veľký rozdiel v nádeji. Príkladom je pohreb: veriaci človek má veľkú nádej na stretnutie sa s milovanou osobou; neveriaci nevidia nádej, lebo nevie, čo je po smrti.

Čo pokladáš za najdôležitejšie vo svojom povolani?

Modlitbu a učenie iných modliť sa.

Čo patrí medzi tvoje záľuby?

Knihy, beh, plávanie.

Prezradiš nám návod na zdolávanie ťažkosti?

Pokoj, odovzdanosť, modlitba, samota a vonkajšie ticho.

Podelíš sa s nami o nejaký humorný zážitok?

Mám jednu úsmevnú skúsenosť s tým, ako nás, rehoľníkov, ľudia vnímajú. Keď som bol po prvýkrát na Slovensku v habite, cestoval som z Košíc do Prešova a stál som pri stredných dverách. Oproti mne sedel asi štvorročný chlapec. Skúmal ma od päty k hlave a po chvíli sa spýtal mamy: „Mami! Mami! Ten ujo je gay?“ Jeho mama mala síce červené vlasy, ale v tej chvíli od hanby očervenela celá. Všetci v autobuse sa smiali.

Aký je tvoj odkaz pre čitateľov Bartolomeja, a zvlášť pre prievadzskú mládež?

V akejkoľvek situácii hľadaj Ježiša; nie kdesi vonku, ale v tichosti. Hľadaj ho vo svojom srdci.

Za úprimný rozhovor ďakujú
Anna G. Vavrová a Mária K.
foto: -mm-

Mágiou sa obraciame k diablovi

9/12

Prednedávnom som si otvoril mailovú schránku a našiel v nej poštu od Peti. Že či by som napriek vzdialenosti nechcel napísať niečo k novej téme nášho (ak to tak ešte môžem povedať) Bartolomeja.

Priznám sa vám k mojej prvej reakcii. Keď som uvidel, o akú tému ide, povedal som si hneď: „To isto nie!“ Ale práve tento pocit strachu ma presvedčil, aby som Peti odpísal presný opak. Sľúbil som jej článok, pretože už za tých pár rôčkov kňazskej služby som pochopil, že prvou zbraňou, ktorou diabol manipuluje ľudí, je neopodstatnený strach.

Diabol a mágia

Prečo hovorím hneď v úvode o diablovi? Lebo ak mám písať o mágii, o nikom inom ani hovoriť nemôžem. Viem, že tí, ktorí sa na veci a chod sveta pozerajú najmä cez optiku praktického rozumu, prestanú v túto chvíľu ďalej čítať (ale ani táto vízia straty čitateľov ma neprinúti písať inak), pretože pre moderný svet už diabol nejestvuje a každý, kto o ňom otvorene hovorí, je buď blázon, alebo farár, a ani jedného z nich sa neoplatí počúvať...

Takíto ľudia radšej vymažú diabla zo svojho sveta a všetko, čo na jeho existenciu a pôsobenie vo svete poukazuje, zavrhnú ako stratu času. Ale tým, že zhasnete v izbe, svetlo ešte neprestalo jestvovať! Len ste ho zahnali - na istý čas. A rovnako

je to aj s pravdou, najmä pravdou evanjelia! **Elias Vella** (ktorý má ako skúsený exorcista aj osobnú skúsenosť s diablom) vo svojej knihe *O satanovi* hovorí jednu dôležitú vec: „*Najväčším víťazstvom diabla je, že presvedčil ľudstvo o tom, že nejestvuje!*“

Čo je mágia?

Čo je teda vlastne mágia? Ako ju možno definovať? **Gabriele Amorth** - hlavný rímsky exorcista - vo svojej knihe *Exorcisti a psychiatri* píše: „*Mágia je jedným z primárnych plodov okultizmu. Patrí k najrozšírenejším zlám a má zrejme najväčší vplyv na ľudové masy. Hovoríme o ľudových masách preto, že s mágiou sa stretávame v každej dobe a praktizujú ju všetky známe národy. O mágii sa hovorí veľmi ťažko, lebo sa jedná o veľmi širokú a obsiahlu tému.*“

Napriek tomu možno hovoriť o jednom zo základných delení mágie: **biela mágia** (do ktorej patrí veštenie rôzneho druhu - karty, numerológia, astrológia, kyvadlo, automatické (anjelské) písmo, horoskopy, talizmany, ovládanie a prenos energie; získanie nadprirodzených síl pre „dobro“, ...), **čierna mágia** (tá sa snaží komunikovať priamo so zlými duchmi a spôsobiť tak zlo iným osobám, alebo ich do-

konca vystaviť diabolskej posadnutosti) a tzv. **podvodná mágia** (populárne veštické programy v televízii, rozhlase - Gennaria Brian, prezident európskeho združenia mágov, neváha otvorene tvrdiť, že 98% z nich sú podvodníci).

Neviem, či žijeme v nejakej zvláštnej dobe *záujmu o mágiu*, ale aj tu, v Taliansku, je téma mágie momentálne veľmi živá. Uchyľovanie sa k magickým praktikám dokonca nevyučujú ani *pravoverní* katolíci.

Nech niet medzi vami nikoho...

V súvislosti s tým sme nútení zamyslieť sa hlavne nad dvoma otázkami. Prečo sa človek k mágii vôbec uchýli? A ako je možné, že mágii prepadne aj *veriaci človek*?

Možno budem staromódny, ale myslím si, že odpoveď na obe otázky už dávno geniálne vystihol Boh sám: „*Nech niet medzi vami nikoho, kto by kázal svojmu synovi alebo dcére prejsť ohňom, aby sa očistili, alebo kto by sa vypytoval hádačov, dával pozor na sny a na znamenia; nech niet čarodejníkov, zaklínačov, nikoho, kto by sa radil duchov alebo veštcov, alebo by sa pýtal mŕtvych na pravdu. Všetky tieto veci sa ošklivia Pánovi.*“ (Dt 18,10-12) Každý, komu nestačia direktívne nariadenia, sa asi spolu so mnou bude pýtať - prečo? Prečo sa tieto praktiky (dnes by sme ich nazvali bielou mágiou) ošklivia Bohu?

Dôvody sú hneď dva. Ten prvý vychádza z príčiny takéhoto konania. Každé naše konanie (ak má byť hodnotené ako rozumné a slobodné) musí mať svoju príčinu. Príčinou utiekania sa človeka k praktikám bielej mágie je *slabý vzťah človeka k Bohu* ako k Milujúcemu a Starostlivému. Náročky píšem *slabý* a nie

žaden! Pretože mám teraz na myslí najmä našich veriacich katolíkov, ktorí - naleyeme si čistého vína - mnohí vyhľadávajú alternatívnych liečiteľov, veštcov, žijú vo väčšej či menšej miere život plný povier... Nemožno o nich hovoriť, že by nemali nijaký vzťah k Bohu, no utiekanie sa k týmto praktikám poukazuje na slabosť, plytkosť tohoto vzťahu.

Chýba nám dôvera

Kvalitu vzťahu, jeho zmyslu a pevnosti, odhaľuje základný, až konštitutívny prvok každého vzťahu, a ním je *dôvera*. Práve ona býva často v našom vzťahu k Bohu diablom skúšaná - cez nepredstaviteľné životné ťažkosti (nevyliciteľné choroby blízkych ľudí, vlastných detí; neprestajné nešťastie v živote; zasiahnutie živelnými pohromami...). Áno, ľudsky je pochopiteľné, že vtedy človek hľadá pomoc, kde sa dá, ale ako píše už sv. apoštol Pavol, *všetko môžem, ale nie všetko mi osoží*.

Ježiš sám nás upozornil, že kto bude milovať otca, matku, dieťa viac ako jeho, nie je ho hoden. Nechce nás tým navádzať k nenávisťi menovaných, ale k tomu, aby sme zamerali svoju lásku na Boha. Máme na neho zamerať všetku svoju dôveru a všetku svoju nádej, lebo iba tak ho budeme hodní. A ako takí obsiahneme aj plnosť prislúbených darov tým, ktorí ho milujú a nasledujú: „...hady budú brat' do rúk, a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladat' ruky a tí ozdravejú.“ (Mk 16, 18)

Toto je to, čo nám chýba, a preto sa to snažíme hľadať všade inde, len nie tam, kde je zdroj každého skutočného dobra a života. A pritom **stačí, aby sme prehľbovali a zdokonaľovali svoj vzťah k Bohu.** Len tak pomínie príčina, kvôli ktorej sa mnohí k mágii utiekajú.

Mágia ako ilúzia pomoci

Druhý dôvod, prečo sa takéto konanie *oškľiví Pánovi*, je úzko spätý s prvým. Je ním **účinnosť magických praktík.** Inými slovami povedané - to, *akou mocou účinkujú (pôsobia)*. Tu sa znova opriem o výrok G. Amortha: „*V skutočnosti... neexistuje biela mágia, ale len čierna, pretože každá forma mágie znamená obrátiť sa k diablovi.*“

Predstavte si, ako veľmi milujete svoje deti. Niekoľkokrát ste im povedali, že pre ne urobíte všetko, niekoľkokrát ste im to dokázali. Oni sa však napriek tomu v čase, keď potrebujú pomoc, neobrátia s prosbou na vás, ale na niekoho, o kom viete, že im síce teraz vytvorí ilúziu pomoci, ale *v konečnom dôsledku budú na tom vaše deti ešte horšie ako na začiatku...* Ako by vám bolo?! Presne toto robíme Bohu, milujúce-mu a Starostlivému, keď sa

utieka-me ku akejkoľvek forme mágie.

Z Amorthovho citátu vyplýva, že vlastne jestvuje len jedna jediná mágia (nech si ju my, ľudia, rozdelíme do akýchkoľvek kategórií). Neobstojí teda námietka, že *ved' na bielej mágii nie je nič zlé, ved' ten či onen liečiteľ ľudom pomáha viac ako modlitby kňazov či nekonečné obetovanie sv. omši na onen úmysel...* Diabol cez to všetko iba vytvára ilúziu pomoci! Nakoniec je človek na tom naozaj horšie, ako bol na začiatku.

Keď som bol počas civilky u kapucínov, prišla k nim jedna pani s prosbou o pomoc. Jej dvojročné dievčatko prestalo jesť. Nepomáhal mu ani umelý prísun životne dôležitých živín. Zomieralo. Kapucíni sa zaň modlili a ukázalo sa, že krátko po narodení malo dievčatko iný problém, s ktorým mu *pomohla* jedna ľudová liečiteľka. Šli ju teda spoločne navštíviť. Ona sa na nich nechápavo pozerala, že prečo ju po dvoch rokoch otravujú, ved' predsa potrebuje tiež niekde *nasávať energiu*; a tak si ju berie z neho. Nad dievčatkom bol vykonaný exorcizmus a od tej chvíle sa uzdravovalo. Nie je dnes úplne zdravé ako rybička, ale žije a je šťastné.

Voľba, ako sa postavíme k otázke mágie, je, samozrejme, na nás. No nezabudnime, že každé naše konanie o niečom vypovedá...

Branislav Markovič, bývalý
prievidzský kaplán

Foto: sxc.hu by ilco;
flickr.com by radiant guy

Splnené veštby

Nikdy ste nenavštívili vešticu, lebo je to hriech? Ale počuli ste iných hovoriť o tom, že sa im splnilo to, čo im veštice predpovedali? Pýtate sa, či je možné, aby sa veštby splnili? Kde je teda pravda? Aké stanovisko má kresťan zaujať k vešteniu?

Len pred pár rokmi sa moje kolegyně striedali u istej prievidskej veštice ako na bežiacom páse. Volali aj mňa. Ale nešla som. Prečo? Pretože som sa bála, že by mi povedala niečo, čo sa mi v budúcnosti splní.

Je to ozaj hriech?

Jedna z mojich kolegýň mala dost nepodarený vzťah a bola na pochybách, či v ňom pokračovať. Navštívila vešticu, ktorá jej naznačila, že by sa mala so svojim priateľom rozísť. Potom vraj nájde veľkú lásku a tá vyústí do manželstva. O pár mesiacov sa skutočne rozišla so svojim priateľom a našla si inú lásku. Všetko skončilo dokonca pred oltárom a bol z toho happyend. Sen takmer každej slobodnej ženy bol splnený. Bola to náhoda, alebo to veštica naozaj vedela? Kládla som si vtedy, podobne ako už mnohokrát, túto otázku.

Vlastne už od mladosti mi vrtalo v hlave, prečo keď Cirkev tvrdí, že veštenie je hriech, sa tieto spomínané veštby vlastne plnia. Akoby niekto lial vodu na mlyn v argumentácii proti kresťanom. Pýtala som sa v duchu, kde máme my, kresťania, argumenty, že to nie je pravda.

Vedela som racionálne zhodnotiť, že veľa veštcov vlastne ryžuje na naivných dievčatách, ktoré sa chcú vydať, na podvádzaných manželkách, nezamestnaných zúfalých ľuďoch, prípadne na chorých, ktorí by dali aj to posledné, aby našli cestu ku zdraviu. Ale tieto argumenty mi nikdy nestačili. Otázok bolo veľa, argumentov málo a zvedavosť veľká.

A tak som si na internete vytukala slovo „veštenie“. Ak to spravíte i vy, budete mať čo čítať aj pol dňa. Karty, veštenie z ruky, z gule, kyvadla, diagnostikovanie chorôb z fotografie človeka a iné údajné schopnosti a všelieky, nad ktorými rozum sa rozum až pozastavuje. Nájdete tam aj diskusie, kde si najmä ženy vymieňajú skúsenosti s vešticami a podávajú svedectvá o ich úspechoch.

Už som sa obávala, že nič kresťanské k téme nenájdem a odídem s dlhým nosom a bez odpovedí na moje dávne otázky, keď som narazila na svedectvo istého katolíckeho kňaza, ktoré stojí za povšimnutie.

Finta je v tom, že to funguje

Vdp. Pavol Hucík z Brezovice na severnej Orave o sebe prezradil: „Odmalička ma pritahovali skryté a tajomné veci, z čoho sa vo mne zrodila láska k archeológii, k jaskyniam

a k mágii. Môj vzťah k mágii začal nevinnou záľubou v kúzelníckych trikoch, čo mi zostalo až dodnes. Neskôr som sa dostal k literatúre, ktorá ma viedla do sveta už nie iluzórnej ale skutočnej mágie. Zdalo sa mi, že objavujem skryté nadprirodzené schopnosti, ktoré do mňa vložil Boh. Už na strednej škole som napísal seminárnu prácu s názvom „Ako sa každý môže naučiť hypnotizovaniu“ a na požiadanie profesora a spolužiakov som mal dve prednášky o využití skrytých síl.

Prakticky som sa venoval hypnóze, bielej mágii, magnetizovaniu, práci s kyvadlom a mumiálnej liečbe. Postupne som svoje vedomosti a tajomné sily začal zneužívať aj proti vôli ľudí, ktorých sa to týkalo a tiež, aby som získal isté finančné výhody. Prvou situáciou, ktorá otriasla mojím presvedčením, bolo zistenie, že sa v tzv. hladine alfa nedokážem modliť. Druhou bol záhadný neúspech niektorých pokusov, za ktorým mohol stáť jedine Boh, ktorý vedel aj o tých najtajnejších praktikách a prekazil ich. Treťou situáciou boli abstinenčné úzkostné stavy, ktoré som prežíval počas prípravy na maturitu, keď som nemal čas konať pravidelné hypnotické sedenia. To však ešte nestačilo na môj úplný rozchod s paranormálnymi javmi.

V tom čase sa zrodilo vo mne kňazské povolanie. Až v seminári som stretol spolužiakov, ktorí mi podrobne vysvetlili, čo je zlé na mágii a okultizme. V kňazskej pastorácii (od roku 1999) sa popri inom venujem aj ľuďom, ktorí prišli do kontaktu s mágiou, okultizmom a sektami. Začali prichádzať sami. Keď mi hovorili o svojich problémoch, zistil som, že im rozumiem. Postupne prišli aj prvé pozvánky na prednášky. Doteraz ich bolo okolo osemdesiat po

celom Slovensku. Mnohí ľudia prichádzajú a prosia o radu a tiež o modlitbu.

Úspech veštcov a jasnovidcov nespočíva iba v tom, že ide o podvod alebo psychickú manipuláciu. To by množstvo klientov ale aj veštcov a astrológov už dávno nechalo svoje „remeslo“. Medzi nimi je totiž dost „serióznych“ ľudí, ktorým naozaj o klamstvo nejde, ba poznám aj takých, ktorí za to neberú peniaze! Mnohí z nich sú veriaci ľudia a domnievajú sa, že ich dar je od Boha.

A predsa ich predpovede a veštby prinášajú rozklad, zlo, nenávisť, upodozrievanie, pomstychtivosť do medziludských vzťahov, nutkavé myšlienky rozličného druhu počnúc od jednoduchej zlosti až po samovražedné myšlienky, dokonca sa môžeme stretnúť aj s myšlienkami, v ktorých má dotýčný dojem, že ho niekto stále sleduje a ovláda, ďalej sú to mnohé problémy na duchovnej úrovni, zábrany pri modlitbe, prijímaní sviatostí, oslabenie viery či pochybnosti atď. A pritom títo ľudia svoju schopnosť nezneužívajú na svoje úzkoprsé ciele.

Poznám mnohé prorocké výpovede podobných ľudí na Slovensku, ktoré sa potvrdili ako pravdivé a nebolo možné, aby sa to vypátralo pomocou nejakých komplicov, alebo vyčítalo z „vrecká“ kabáta. Určite, žiadnemu z týchto jasnovidcov sa vždy nespĺňajú všetky proroctvá alebo poznania na sto percent. Ale vysvetliť to iba podvodom, to je málo.

Poznám liečiteľov, hypnotizérov, veštcov, osobne aj jedného bývalého astrológa, ktorý mi povedal, že finta je v tom, že to funguje. Aspoň dovtedy, kým s tým robíš a otváraš sa pre to. Keď sa obrátil k Ježišovi, začali sa mu veštby menej splňať.“

Komu slúžiš...

Osobné svedectvo katolíckeho kňaza by sa dalo stručne zhrnúť slovami: Komu slúžiš, ten ťa vedie. Ide o jednoduchú voľbu medzi Bohom a diablom.

Biblia na mnohých miestach výslovne hovorí o mágii, čarovaní, veštení a astrológii ako o zvrátenosti, oškliivosti pred Božou tvárou, ktorá vyvoláva Boží hnev. Katechizmus katolíckej Cirkvi sa okrem toho vyjadruje aj k ďalším praktikám, ktoré s touto oblasťou súvisia:

„Treba odmietnuť všetky formy veštenia: uchylovanie sa k satanovi alebo k zlým duchom, vyvolávanie mŕtvych alebo iné praktiky, o kto-

rých sa mylne predpokladá, že „odhaľujú“ budúcnosť. Používanie horoskopov, astrológia, čítanie z ruky, výklad predpovedí alebo osudov, jasnovidectvo a uchylovanie sa k médiám prejavujú vôľu mať vládu nad časom, nad dejinami a nakoniec nad ľuďmi a zároveň túžbu nakloniť si skryté mocnosti. Sú v protiklade s úctou a rešpektom spojenými s láskyplnou bážňou, ktoré sme povinní mať jedine voči Bohu.“ (KKC 2116)

-mjl-

(Použité zdroje: www.modlitba.sk, Katechizmus Katolíckej Cirkvi)

Foto: sxc.hu by gnmills

Milovať a ctiť po všetky dni

Krásny spôsob, ako vysvetliť a lepšie pochopiť prvé Božie prikázanie, sa nám ponúka prostredníctvom sviatostného manželstva. Už okolnosti, v akých zazneli Ježišove slová o láske k Bohu ako o jednom z najväčších prikázaní v Zákone, sú až nápadne podobné súčasnosti, keď sa dvaja milujúci sa ľudia - muž a žena - rozhodujú prijať a žiť do dôsledkov sviatosť manželstva.

Pána Ježiša „*sa jeden z nich, učiteľ zákona, spýtal, aby ho pokúšal: „Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“ (Mt 22,35-36)*

Aj manželia, resp. budúci manželia sú dnes rovnako pokúšaní spoločnosťou, médiami, „romantickými filmami a nekončiacimi sa seriálmi“, nenápadným spochybňovaním rozhodnutia žiť svoju lásku naveky podľa Božieho plánu. Ponúkajú sa im rôzne „dobře myslené“ otázky typu: Je potrebný k láske nejaký papier? Nie je jednoduchšie a modernejšie žiť „len tak“? Čo ak láska vyperchá? Čo ak stretneš niekoho lepšieho?

Keby všetci ľudia poznali význam sviatostného manželstva, v ktorom sa muž a žena stávajú jedno „na Boží obraz“ a darujú sa neodvola-

telne navždy jeden druhému, nikdy by pri otázke o jeho zmysluplnosti nezakolísali. Ani Pán Ježiš nezakolísal pri otázke o najväčšom prikázaní, keď učiteľovi zákona odpovedal: „*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je*

najväčšie a prvé prikázanie.“ (Mt 22,37-38)

Milovať niekoho nie je možné násilím, z donútenia, iba akoby navonok a do istého času. Milovať je možné iba raz a navždy, úplne a slobodne, tak, že to ovplyvňuje naše telo priamo v jeho strede - v srdci, našu dušu, skrze ktorú sme spojení s Bohom, i našu myseľ, ktorá, keď milujeme, je až po okraj naplnená myšlienkami o milovanej bytosti. Taká má byť láska manželov, pretože „*stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril.*“ (Gn 1,27)

Preto ak chcú manželia v láske naozaj obstáť, je nevyhnutné, aby „bdeli“ nad svojím srdcom (centrom svojho tela), nad svojou dušou (spojenou s Bohom prostredníctvom modlitby) i nad svojou myslou (v ktorej vznikajú dobré i zlé myšlienky). Konkrétne by to mohlo znamenať, že manželia majú často „zjednocovať tlkot svojich srdiec prostredníctvom úprimného telesného sebadarovania“, modliť sa k Bohu za požehnanie svojho partnera a myslieť neustále na jeho dobro.

Keď Boh uzavrel s Izraelitami **Zmluvu** a dal im cez Mojžiša Zákon, na prvé miesto postavil lásku k Bohu, k nemu samotnému. No hoci ide o prikázanie, každý z nás má slobodnú vôľu. Preto nikto nemôže byť prinútený k láske. Je to úkon našej slobodnej vôle a predchádza mu viera. Áno, alebo nie.

Aj manželia uzatvárajú vo sviatosti manželstva zmluvu, ako hovorí Kódex cirkevného práva: „Manželský súhlas je úkon vôle, ktorým sa muž a žena neodvolateľnou **zmluvou** navzájom odovzdávajú a prijímajú, aby ustanovili manželstvo.“ (Kán 1057, § 2) Muž a žena sa dobrovoľne rozhodujú, či svoj život odovzdajú

doživotne a výlučne jednej osobe prostredníctvom sviatosti manželstva. Aj veriaci človek sa dobrovoľne rozhoduje naplniť zmysel svojej viery, t.j. milovať Boha.

Ako sme už spomenuli, predpokladom nášho áno Bohu, resp. manželovi či manželke, je viera, dôvera. Nie náhodou slová veriť, vernosť, a dôvera majú spoločný slovný základ. Veriť Bohu by malo v manželstve naozaj znamenať byť verný a zároveň dôverovať svojmu manželovi/ manželke. Ved' aj Boh je nám vždy verný - „*on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže.*“ (2 Tim 2,13)

Preto máme veriť, že napriek všetkým nedokonalostiam a ťažkostiam, práve v našom manželovi/manželke nájdeme „najhmataateľnejšie“ samotného Boha, Ježiša Krista - LÁSKU. Veriť, že práve v tomto človeku sme absolútne prijatí a milovaní Božou, t.j. večnou láskou („*Láskou odvekou som Ťa miloval...*“ Jer 31,3). Veriť, že Božia moc je väčšia ako moc tohto sveta, ktorý sa celou svojou silou opiera do krehkých múrov našich manželstiev („*...dúfajte, ja som premohol svet!*“ Jn 16,33). Veriť, že ak budeme úprimne hľadať obraz Pána Ježiša v srdci nášho manžela/manželky, On sa nám dá spoznať a zároveň objasniť („*...každý, kto hľadá, nájde...*“ Lk 11,10) Veriť, že má zmysel prosiť a kľopať na dvere srdca, ktoré sme práve my možno najviac zranili („*...kto prosí, ten dostane a kto klope, tomu otvorí*“ Lk 11, 10). Lebo keďže je manželstvo sviatosť, v nej sa nám zjavuje sám Boh. To je podstata každej sviatosti v Cirkvi, ktorá viditeľným spôsobom zjavuje neviditeľného Boha.

Môžem teda povedať, že milujem Boha celým srdcom, dušou

a myslou, keď nemilujem celým srdcom, dušou a myslou svojho manžela/manželku? Nie, bolo by to pokrytecké. A ak Boh nás vystríha pred tým, aby sme milovali väčšími ako jeho samotného svojich najbližších - deti, rodičov („*Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden.*“ Mt 10,37), nevysťriha nás pred takouto láskou voči nášmu manželovi/manželke. Pretože práve v tejto osobe je neviditeľný Boh pred nami zvláštnym spôsobom ukrytý, aby sme ho hľadali, nachádzali a MILOVALI.

Božia zmluva lásky je neodvolateľná, potvrdená naveky v Kristovi, našom Pánovi. („*A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.*“ Mt 28,20b) Preto aj sviatostné manželstvo prijaté mužom a ženou slobodne a úprimne je neodvolateľné, t.j. nerozlučiteľné. Sám Ježiš odpovedal učiteľom židovského národa, keď ho opäť pokúšali, či je možné dať manželke priepustný list, že to nie je Boží plán. („*Čo teda Boh spojil, nech*

človek nerozlučuje!“ Mk 10,9) A napokon, manželstvo má byť obrazom Boha práve skrze jednotu manželov. Potvrďuje to aj Pán Ježiš slovami: „*A tak už nie sú dvaja, ale jedno telo.*“ (Mt 19,6) A sv. Pavol pridáva: „*On (Kristus) z oboch urobil jedno a vo svojom tele zbúral medzi nimi múr rozdelenia,...*“ (Ef 2,14) A nakoniec Ján Pavol II. píše, že „jednota Kristových učeníkov je veľkým znamením, ktoré má vo svete vzbudzovať vieru, zatiaľ čo ich rozdelenie budí pohoršenie.“

Mnohí ľudia prestali milovať Boha a mnohí manželia sa (navonok) prestali milovať. No Boh je vždy verný, aj keď my sme neverní. Preto nám neustále ponúka nádej. Nádej spočívajúcu v tej, ktorá vždy slúži ako príklad vernosti a lásky k Bohu a má nás priviesť k jednote, ako si ju želal jediný Pán. Božia Matka je tá, čo sa neustále prihovára za jednotu a lásku manželov. Dôverujme sile jej orodovania.

Text: Elena Blašková
Foto: sxc.hu by jerryptic

Citáty Eliasa Vellu o diablove

„Čokoľvek nám diabol prisľúbi, čokoľvek nám dáva, je to len preto, lebo nás nenávidí. Ak nám ponúka uzdravenie, toto uzdravenie nevychádza z lásky, ale z nenávisťi voči nám. A takéto uzdravenie sa jedného dňa obráti proti nám.“

„Diabla nemožno poraziť z veľmi jednoduchého dôvodu: už je porazený. Porazil ho Ježiš na kríži a diabol o tom vie. Vie, že v boji nemôže zvíťaziť. Tu nejde o to bojovať s diablom, aby sme ho porazili, ale bojujeme s ním preto, aby sme mu ukázali, že je porazený.“

„Diabol je tá najinteligentnejšia bytosť, aká kedy existovala. Keď bol ešte Luciferom v nebi, spoznal svoju moc a krásu, a preto sa postavil proti Bohu. Keď sa stal satanom, Boh ho nezbavil chariziem, ktoré mu dal. A tak by sme ho mohli nazvať supercharizmatikom. Má dar uzdravovania, dokáže robiť divy, pozná celé Písmo naspamäť, verí v Boha, ale neverí srdcom, verí iba svojou myslou. Jeho viera nevedie k láske, ale k nenávisťi.“

pripravila -ph-

Čo všetko je porušením prvého prikázania desatora v časti „nebudíš mať iných bohov okrem mňa“?

1. povery
2. modloslužba - pohanské kulty, zbožšťovanie toho, čo nie je Boh (bôžikovia, zlí duchovia - satanizmus, moc, rozkoš, rasa, predkovia, štát, peniaze a pod.)
3. veštenie - uchylovanie sa k satanovi alebo zlým duchom, vyvolávanie mŕtvych, horoskopy, astrológia, čítanie z ruky, výklad predpovedí alebo osudov, jasnoviedectvo, uchylovanie sa k médiám (čarodejníci pôsobiaci v televízii, horoskopy v novinách, hranie rozličných hier a kvízov, kvôli ktorým niektorí ľudia prestali aj pracovať v očakávaní šťastnej chvíle)
4. mágia alebo čarodejníctvo
5. pokúšanie Boha - slovom alebo skutkom človek podrobuje skúške Božiu dobrotu a všemohúcnosť
6. svätokrádež - znesväcovanie sviatostí a iných liturgických úkonov, osôb, predmetov alebo miest zasvätených Bohu
7. svätokupectvo (simónia) - kupovanie alebo predávanie duchovných skutočností
8. ateizmus - odmieta alebo popiera jestvovanie Boha
9. agnosticizmus - existenciu Boha nemožno podľa agnostikov ani potvrdiť, ani poprieť
(KKC 2110 - 2128)

Prečo je to zlé?

1. povery - sú vybočením z náboženského cítenia a úkonov, pripisujú napr. účinnosť modlitbám či sviatostným znakom iba na základe ich materiálnej stránky, bez ohľa-

du na vnútorné dispozície modliaceho sa

2. *modloslužba* - spočíva v zbožšťovaní toho, čo nie je Boh
3. *veštenie* - Boh nám zakazuje poznať svoju budúcnosť nie preto, že by ju chcel pred nami skryť, ale preto, aby sme zostali slobodnými ľuďmi; ak sa vložíme do rúk veštca, prestávame byť tvorcami svojho života a okamžite sa pripútavame k tomu, čo nám veštec povie, stávame sa otrokmi - neustále čakáme, čo sa stane a čo sa s nami bude diať; mnohé veci sa môžu splniť, ale sú to plány, ktoré má s nami diabol a vnukol ich veštcovi; v okamihu, keď sa ich zriekneme a obrátíme sa späť k Bohu, prestanú sa naplňovať (E. Vella)
4. *mágia* - biela mágia má privolať tzv. dobré sily, čierna zlé sily; len Boh však môže určovať, čo je dobré a čo zlé, preto sa nemáme snažiť ovplyvňovať Boha na dosiahnutie svojich vlastných cieľov, ale skôr poznávať jeho vôľu, aby sme ju mohli naplňovať vo svojom živote (V. Kodet)
5. *pokúšanie Boha* - obsahuje vyzývavý postoj, zraňuje úctu a dôveru, ktorú sme povinní mať voči nášmu Stvoriteľovi

6. *svätokrádež* - je ťažkým hriechom, najmä ak sa pácha proti Eucharistii
7. *svätokupectvo* - zdrojom duchovných dobier je Boh, človek sa nemôže správať ako ich vlastník
8. *ateizmus* - často sa zakladá na nesprávnom chápaní ľudskej slobody, ktorá zachádza až do odmietnutia akejkoľvek závislosti od Boha

9. *agnosticizmus* - predstavuje ľahostajnosť, útek pred poslednou otázkou existencie a lenivosť morálneho svedomia
(KKC 2110 - 2128)

Pripravila -ph
Foto: sxc.hu by ba1969

Milovať Boha

Viem, miluješ ma. Dôkazom lásky bolo Tvoje bezvládne telo pribité na kríž.

Viem, milujem Ťa. Dôkazom lásky... aký dôkaz lásky Ti vlastne ja môžem ponúknuť? Čo Ti môžem dať ja, keď všetko, čo mám, si mi dal Ty? Čo pre nás znamená milovať Ťa navyše? Čo pre nás znamená Ty samotný?

Ak poviem „milujem Boha“ - naozaj ho milujem? Som ten, ktorý je roz-

hodnutý kráčať za ním aj vo chvíľach, keď to nie je ľahké? Keď si môj život vyžaduje obeť, pokoru a sebazapieranie? Alebo som len „obdivovateľom v dialk-e“, ktorý na Boha hľadá s odstupom, a pri slovách, ktoré nie sú v súlade s tým, čo v živote chcem, sa mu otočí chrbtom a radšej odíde?

Budem kráčať ďaleko od Boha a zmietat' sa v ponukách náboženstiev tohto sveta. Budem hľadať niečo bez pravidiel, niečo, kde „milovať Boha“ sa nestavia nad „milovať seba“. Budem hľadať niečo... dokedy? Ako dlho mi bude trvať, kým si uvedomím, že on je ten jediný a pravý Boh a len v jeho rukách dokážem nájsť, po čom tak veľmi túži moje srdce?

Milovať ho znamená pozerat' sa na svet už nie svojimi očami, ale tými jeho. A bezvýhradne mu dôverovat' - vo všetkom.

Nech sú mojím dôkazom lásky skutky a každý jeden deň prežiť s Bohom, v jeho blízkosti.

-ie- ; foto sxc.hu by
hisk

Nemôže ti slúžiť nemý...

Blahoslavený Johannes von Nepomuk de Tschiderer

„Nemôže ti predsa slúžiť nemý, Bože. Urob niečo a odovzdám ti ho!“ Aj takto sa modlila zúfalá matka siedmich detí, keď jej piate dieťa, Johannes, ešte ani po štyroch rokoch života nehovorilo.

Rodičia sa však pri riešení tohto problému neobracali vždy len na Boha. So synom chodili i k veštici. Potom však pochopili, že cesta k vyriešeniu celej situácie vedie úplne iným smerom. Začali sa modliť na úmysel uzdravenia chlapca a spoliehať sa na Božiu pomoc. „Ak chlapec nadobudne reč, stane sa kňazom!“ sľubovali Bohu.

Vypočutie prosby

Nik nevie, čo bolo príčinou toho, že malý Johannes, narodený v roku 1777 v Bolzane na území dnešného Rakúska, ešte ani ako štvorročný nehovoril. Pán však modlitby jeho rodičov vypočul, a tak postupne Johannes predsa len začal aspoň s ťažkosťami artikulovať. Počas niekoľkých rokov prekonal rečovú chybu zajakávania a ako deväťročný začal študovať na františkánskom

gymnázium, z ktorého neskôr naozaj prešiel na teologickú fakultu.

Johannes zdedil po otcovi pocit zodpovednosti a vytrvalosť, po matke zbožnosť a radosť zo života. Ako dvadsaťtriročný bol pripravený stať sa kňazom. Keďže v takom veku zvyčajne mladých mužov nevysviacali, musel dostať dišpenz. Vysvätený bol v júni v roku 1800. Neželal si mať žiadne slávnostné primície. Svoju prvú svätú omšu odslúžil iba v kruhu rodiny a obyvateľov dediny, odkiaľ pochádzal.

Kňazské pôsobenie

Počas svojho prvého kaplánskeho pôsobenia podnikol Johannes von Nepomuk cestu do Ríma. Tu spoznal zložitost' problémov Cirkvi. Niekoľkokrát sa rozprával s pápežom Píom VII., ktorý v ňom zanechal hlboký dojem.

Po návrate z Ríma pôsobil ešte niekoľko rokov ako kaplán, potom sa stal profesorom morálnej a pastorálnej teológie v Tridante. Zároveň získal faru a po istom čase sa stal dekanom. Šikovného kňaza si všimol i tamojší biskup, ktorý ho vymenoval za svojho generálneho vikára. V roku 1832 sa biskupom stal i samotný Johannes von Nepomuk.

Vl'udny biskup

Napriek tomu, že Johannes von Nepomuk získal vysokú hodnosť, zostal skromným a pobožným človekom. Zo svojho pôvodného biskupstva bol v roku 1835 premiestnený do Tri-

dentu. Tu začal naplno vykonávať svoju činnosť. Previedol množstvo vizitácií a vysvätil viac ako dvetisíc kňazov. Podľa Jána Pavla II. „*bol človekom, ktorý prekračoval súčasné obzory. Osvojil si Pánovo odporúčanie, aby slúžil a nedal sa obsluhovať. Rúcal bariéry a zjednocoval ľudí, ktorých rozdeľovala hranica sociálnej, jazykovej i morálnej rôznorodosti.*“

Johannes von Nepomuk de Tschiderer zomrel v roku 1860 ako osemdesiattri ročný. Už vtedy mal povest' svätosti a bol považovaný za roznášateľa svedectva viery v celom dnešnom hornom Taliansku. Svoje funkcie vykonával s odvahou a zodpovednosťou. Zachovával si srdečnosť a ducha pokory, ktorý mu pomohol zotrvať v službe ohlasovateľa evanjelia až do konca. To, čo získal od Pána, by mu žiadna veštica nikdy nemohla dať.

Pripravila: Petra Humajová

(Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 4)

Liturgické okienko

9. september 2012 - 23. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Vzchopte sa, nebojte sa, hľa, váš Boh! Iz 35,4-7a

R - Chváľ, duša moja, Pána, cez celý život . Ž 146

Č2 - Bratia moji, nespájajte vieru v nášho Pána slávy, Ježiša Krista, s nadŕžaním osobám. Jak 2,1-5

Ev - Prišiel ku Galilejskému moru, tam priviedli k nemu hluchonemého a prosili ho, aby naňho vložil ruku. On ho vzal nabok, vložil mu prsty do uší, poslinil ich a dotkol sa mu jazyka. Potom povedal: „Effeta!“, čo znamená : „Otvor sa!“ . V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal sa mu jazyk a správne rozprával. A prikázal im, aby o tom nikomu nehovorili. Ale tým väčšími to rozhlasovali a hovorili: „Dobre robí všetko: aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč.“ Mk 7, 31- 37

16. september 2012 - 24. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Pán, Jahve, mi otvoril ucho a ja som neodporoval. Iz 50,5-9b

R - Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich. Ž 116

Č2 - Bratia moji, čo osoží, keď niekto hovorí, že má vieru, ale nemá skutky? Jak 2,14-18

Ev - Ježiš sa cestou pýtal učeníkov: „ Za koho ma pokladajú ľudia?“ ... „Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša a iní za jedného z prorokov.“ „ A za koho ma

pokladáte vy?“ Odpovedal mu Peter: „ Ty si Mesiáš.“ Ale on ich prísne napomenul, aby o ňom nerozprávali nikomu. Potom ich poučal: „Syn človeka musí mnoho trpieť, zabijú ho, ale on po troch dňoch vstane z mŕtvych.“ Potom zavolał zástup aj učeníkov a povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ Mk 8,27-35

23. september 2012 - 25. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Pozrimeže, či sú jeho reči pravdivé... Múd 2,12.17-20

R - Pán udržiava môj život. Ž 54

Č2 - Lebo kde je žiarlivosť a sváry, tam je nepokoj a každé možné zlo. Jak 3,16-4,3

Ev - Učil svojich učeníkov a hovoril im: „ Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale po troch dňoch vstane z mŕtvych.“ Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli. Tak prišli do Kafarnauma. Opýtal sa ich: „ O čom ste sa zhovárali cestou?“ Ale oni mlčali, lebo sa hádali, kto z nich je väčší. Povedal Dvanástim: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých....Kto prijme jedno z týchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal. Mk 9,30-37

30. september 2012 - 26. nedeľa v Cezročnom období

Č1 - Kiežby Pán zoslal na všetkých svojho ducha! Nm 11,25-29

R - Rozhodnutia Pánove sú správne, potešujú srdce. Ž 19

Č2 - Odsúdili ste a zabili spravodlivého a on vám neodporuje. Jak 5, 1-6

Ev - Ján mu povedal: „ Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami.“ Ježiš vravel: „ Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. Veď kto nie je proti nám, je za nás. A kto by vám dal piť čo len za pohár vody preto, že ste Kristovi, veru, hovorím vám: Nepriďte o svoju odmenu. Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora.“ Mk 9,38-43.45

Pripravila A. Karaková

Spomienka

Len kyticu kvetov Ti na hrob môžeme dať, tichú modlitbu odriekať a s láskou na Teba spomínať.

Dňa 2. septembra 2012 by sa bol dožil 85 rokov pán **Lukáč Mokry** z Prievidze - Necpál. Zomrel 15. februára 2009. V nádeji na vzkriesenie na neho s láskou a úctou v modlitbe spomínajú sestry a švagriné s rodinami.

Prosíme tých, čo ho poznali, o tichú spomienku.

Farská kronika

od 26. júla 2012

do 25. augusta 2012

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Oliver Bližňák	Matúš Krázel
Andrej Dubina	Lukáš Korčok
Nicol Fogtová	Dominik Šlenker
Dominik Lisý	Samuel Chalmovský
Nikolas Medera	Ján Leon Katrenčín
Lilien Polakovičová	Eva Lea Kolařová
Peter Kazík	
Liana Kršková	
Samuel Kohút	
Kristína Špaňová	
Lukáš Olha	
Silvia Chiara Šandorová	
Mária Lenka Hreščáková	

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Róbert Marhefka a Monika Breyer
Róbert Sečen a Mgr. Lucia Luptáková
Vladimír Mikloš a Iveta Martiníková
Ing. Tomáš Šlapka a Ing. Alžbeta Karpišová
Mgr. Milan Kozák a Mgr. Silvia Blahová
Michal Drozd a Jana Hubová
Lukáš Iglarčík a Michaela Kubačková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Mária Rebrová, 91 r.
Lina Gašparovičová, 1 r.
Olga Šmidová, 64 r.
Jozef Urban, 74 r.
Irena Velická 86 r.
Jaroslav Pohl, 82 r.
Helena Mellová, 83 r.
Magdaléna Kmecová, 82 r.
Mária Šikulová, 85 r.
Mária Šimová, 80 r.
Ivan Jusko, 64 r.
Albína Baťová, 87 r.
Mária Haumerová, 89 r.
Mária Turčániová, 78 r.
Ján Ďuriš, 75 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

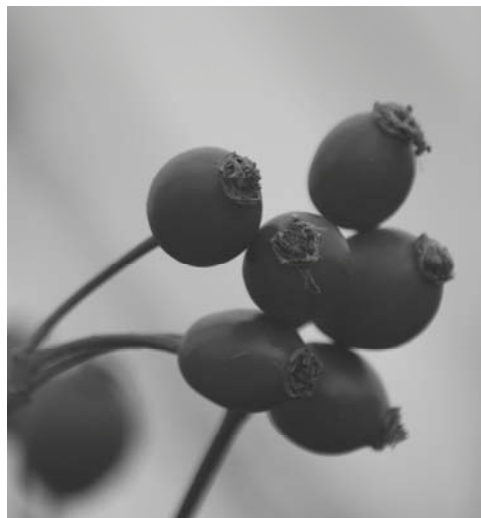
Fotografie: titulná str. -

sxc.hu by acerin; str. 23 - hore
flickr.com by teruna; str. 23 dole
a zadná strana - M. Melicherčíková

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

Šípky sa začínajú červenat'

Šípky sa začínajú červenat'
Zelené jablká naberajú rumence
Letné kone zväžajú
sladkosť do vín
Lúky sú plné
vystrašených mlád'at jašteríc
Dnes som zodvihla
prvý uschnutý lístok z osiky
Ozdobnú predzvesť
z farebnej sukne jesene
Prichádza čas:
Dozrievania klasov v nás

Veronika Hoffmannová

Mariánska púť v Prievidzi

10. - 12. august 2012

Mariánska púť v Prievidzi

10. - 12. august 2012

